

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.716/2011/4.szám

A Kúria a dr. Kerekes Szilvia ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek a dr. Nagy Zsuzsanna jogtanácsos által képvisel Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2011. július 11. napján kelt 8.K.22.512/2010/8. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság 8.K.22.512/2010/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 290.000 (kettőszázkilencvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2008. október és november havi bevallásaiban levonható adóként szerepeltette a G... Kft. (a továbbiakban G.Kft.) által kibocsátott számlák általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) tartalmát. A számlákhoz kapcsolódó szerződés szerint a felperes a kft-t polgárdi iparvágány teljes vizsgára történő felkészítésével és a vizsgához szükséges feltételek biztosításával bízta meg.

A felperes a 2008. december hónapra benyújtott áfa bevallásában a T... Kft. (a továbbiakban: T.Kft.) által kibocsátott áfát tartalmazó számlát szerepeltette, amelyen „szerződés szerinti rekultiváció, siklósi rózsabánya előlege” gazdasági esemény megnevezés szerepel.

Az adóhatóság a felperesnél 2008. október 1-től 2008. december 31-ig terjedő időszakra - áfa adónemben - bevallások utólagos vizsgálatára irányuló, pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzést

végzett.

A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban az adóhatóság a felperes terhére 4.833.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 2.725.000 Ft-ot adóhiánynak, 1.853.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek minősített, és a kiutalását megtagadta, rögzítette, hogy az adókülönbözet összegéből a folyószámlát nem érintő rész 255.000 Ft, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Nem fogadta el a G.Kft. és Tg. Kft. által kibocsátott számlákat áfa levonásra jogosító hiteles bizonylatnak. Az volt a jogi álláspontja, hogy a számlák szerinti gazdasági események a számlák szerinti felek között a valóságban ténylegesen nem mehettek végbe. A számla szerinti felek szándéka kizárólag arra irányult, hogy a felperes által fizetendő adó összegét tartalmilag hiteltelen számlák befogadásával csökkentsék.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2010. november 2. napján kelt ... számú határozatában az elsőfokú határozatot - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta. Érdemi döntését a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 165. § (1) és (2) bekezdéseire, 170. § (1) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: új Áfa tv.) 120. § a.) pontjára, 127. § (1) bekezdés a.) pontjára alapította.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan az adóbírság mérséklését kérte 50%-ról 0%-ra. Azzal érvelt, hogy az adóhatóság eljárása során úgy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértéseket követett el, vitatta a terhére előírt adókülönbözet jogalapját is.

Az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként hozott jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperes érvelésével ellentétben az alperes eleget tett a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, érdemi döntését eljárási jogszabálysértés nélkül megalapozottan és a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően hozta meg. A felperes a perben sem bizonyította a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva a keresetében előadottakat.

A perben vitatott számlák tartalmilag hiteltelen bizonylatok, nem állapítható meg, hogy a számlákban feltüntetett gazdasági eseményeket ténylegesen ki végezte el. A perben meghallgatott tanú vallomása is megerősíti, hogy a felperes nem járt el kellő körültekintéssel. Tekintettel arra, hogy az adókülönbözet

tartalmilag hiteltelen, fiktív bizonylatokkal összefüggésben keletkezett a felperes javára különös méltánylást érdemlő körülmény nem állapítható meg, ezért az adóbírság mérséklésére nincs jogszabályi lehetőség.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. A keresetében előadottakat fenntartva azzal érvelt, hogy a határozatok nem felelnek meg az Art. 1. § (6)-(7) bekezdéseiben, 14. § (1) bekezdésében, 97. § (4)-(6) bekezdéseiben, 100. § (1) bekezdés b.) pontjában, 102. § (1) bekezdésében, az Sztv. 166-167. §-aiban foglaltaknak, és hivatkozott a jogerős ítélet tényállásának iratellenességére is.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275. §, BH2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes avagy okszerűtlen, a logika szabályainak nem megfelelő tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs törvényes lehetőség.

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet - a felperes érvelésével ellentétben - megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A jogerős ítélet hiánytalanul és iratszerűen tartalmazza a közigazgatási eljárásban és perben lefolytatott bizonyítás valamennyi adatát. A jogerős ítélet okszerű bizonyítékértékelést tartalmaz, és indokát adja annak, hogy az érdemi döntés, mely tényeken, bizonyítékokon, jogszabályhelyeken alapul, utal arra is, hogy a további bizonyítás mellőzésére mely okoknál fogva került sor, és miért nem fogadhatók el a felperes által előadottak, illetőleg becsatolt bizonyítékok a keresetben előadottak alátámasztására. A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmát tekintve felülmérlegelésre irányul, ezért ezt a Kúria - az előzőekben részletezettekre figyelemmel - nem fogadhatta el.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra is, hogy az alperes eljárási jogszabálysértés nélkül megalapozottan hozta meg határozatát. A felperes alaptalanul hivatkozott az Art. 100. § (1) bekezdés b.) pontjában, és 102. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésére is. Az alperes ugyanis azért nem vezettethette elő a G. Kft. ügyvezetőjét, mivel e személy részére küldött nyilatkozattételre történő felhívás „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkezett vissza. Ezt követően az adóhatóság belföldi jogsegélyt kért a tényleges lakcímre vonatkozóan, de azt a választ kapta, hogy a képviselő lakcíme változatlan. Az adóhatóságnak tehát nem állt rendelkezésére olyan idézhető lakcím, amelyről a képviselőt elővezettethette volna. A számlakiállító könyvelőjének tanúmeghallgatását, és elővezetését az adóhatóság jogszerűen mellőzte. A számlakiállító könyvviteli szolgáltatását végző személy - a számlakiállító helyett - nem felel a számlakiállításért, nincs bizonylat megőrzési kötelezettsége sem, és nem ő volt adóhatósághoz bejelentett képviselő.

A felperes a közigazgatási és a peres eljárásban sem tudta bizonyítani, hogy a vitatott gazdasági események a számlákban szereplő felek között, a számlák szerinti módon valósultak volna meg, mégpedig olyan volumenben, mint ahogyan azt a számlák tartalmazzák. Ezért ezek a bizonylatok nem felelnek meg az új Áfa tv. 120. § a.) pontjában, 127. § (1) bekezdés a.) pontjában foglaltaknak.

A felperes alaptalanul hivatkozott az Sztv. 166. § (2) bekezdésének és 167. § (1) bekezdésének megsértésére is. Az Sztv. 166. § (2) bekezdése ugyanis azt mondja ki, hogy a számviteli bizonylatnak alakilag és tartalmilag is hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie. Tartalmilag pedig hiteltelen az a bizonylat, amely nem a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazza, amely fiktív, mint a jelen ügyben adókülönbözet megállapításának alapjául szolgáló számlák.

Az ügyben lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás eredményeként jogerős ítéletben jogszerűen megállapított tényállásra figyelemmel helytálló az a megállapítás is, mely szerint az alperes az objektív körülmények alapján bizonyította, hogy a felperes nem járt el kellő körültekintéssel. Fiktív bizonylat esetén, valós gazdasági esemény hiányában kizárt a kellő körültekintés megállapíthatósága, az adóbírság mérséklése.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. június 28.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó
bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró***